

សន្និសីទសញ្ញាទីក្រុងប៉េកាំងស្តីពីការសម្តែងសោតទស្សន៍*

មាតិកា

បុព្វកថា

- មាត្រា១: ទំនាក់ទំនងជាមួយអនុសញ្ញានិងសន្និសីទសញ្ញាផ្សេងទៀត
- មាត្រា២: និយមន័យ
- មាត្រា៣: អ្នកទទួលបានផលពីកិច្ចការពារ
- មាត្រា៤: ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិ
- មាត្រា៥: សិទ្ធិសីលធម៌
- មាត្រា៦: សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌរបស់អ្នកសម្តែងចំពោះការសម្តែងដែលមិនបានថតបញ្ចូល
- មាត្រា៧: សិទ្ធិផលិតឡើងវិញ
- មាត្រា៨: សិទ្ធិចែកចាយ
- មាត្រា៩: សិទ្ធិជួល
- មាត្រា១០: សិទ្ធិដាក់ផ្សាយការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូល
- មាត្រា១១: សិទ្ធិផ្សាយតាមទូរទស្សន៍និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ
- មាត្រា១២: ការផ្ទេរសិទ្ធិ
- មាត្រា១៣: ការកម្រិតនិងការលើកលែង
- មាត្រា១៤: រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ
- មាត្រា១៥: កាតព្វកិច្ចចំពោះវិធានការបច្ចេកវិជ្ជា
- មាត្រា១៦: កាតព្វកិច្ចចំពោះសិទ្ធិគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន
- មាត្រា១៧: លក្ខខណ្ឌទម្រង់
- មាត្រា១៨: ខ្សែក្រាបសិទ្ធិ និងសេចក្តីជូនដំណឹង
- មាត្រា១៩: ការអនុវត្តក្នុងពេលវេលា
- មាត្រា២០: បទប្បញ្ញត្តិចំពោះការអនុវត្តសិទ្ធិ
- មាត្រា២១: សន្និបាត
- មាត្រា២២: ការិយាល័យអន្តរជាតិ
- មាត្រា២៣: លក្ខខណ្ឌដើម្បីក្លាយជាភាគីនៃសន្និសីទសញ្ញា

* សន្និសីទនេះត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទកាតព្វកិច្ចការពារការសម្តែងសោតទស្សន៍នៅទីក្រុងប៉េកាំងចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២

- មាត្រា២៤: សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចតាមសន្ធិសញ្ញា
- មាត្រា២៥: ការចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញា
- មាត្រា២៦: ការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញា
- មាត្រា២៧: កាលបរិច្ឆេទសុពលភាពដើម្បីក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញា
- មាត្រា២៨: ការប្រកាសដកខ្លួនចេញពីសន្ធិសញ្ញា
- មាត្រា២៩: ភាសាក្នុងសន្ធិសញ្ញា
- មាត្រា៣០: កន្លែងតម្កល់

មុព្វកថា

ភាគីហត្ថលេខីទាំងឡាយ

ដោយចេតនា ដើម្បីអភិវឌ្ឍនិងរក្សាកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកសម្តែងចំពោះការសម្តែងសោតទស្សន៍របស់ខ្លួន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពនិងឯកសណ្ឋានភាពតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ដោយយល់ឃើញអំពីសារៈសំខាន់នៃអនុសាសន៍ចំពោះកម្មវិធីអភិវឌ្ឍ ដែលបានអនុម័តក្នុងឆ្នាំ២០០៧ ដោយមហាសន្និបាតនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្កើតអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក ដែលមានគោលដៅដើម្បីធានាថាការពិចារណាដើម្បីអភិវឌ្ឍជាផ្នែកនៃកិច្ចការទាំងមូលរបស់អង្គការ។

ដោយទទួលស្គាល់ នូវតម្រូវការក្នុងការបញ្ចូលវិធានអន្តរជាតិថ្មីៗដើម្បីផ្តល់ដំណោះស្រាយសមរម្យចំពោះបញ្ហាដែលកើតឡើងពីការអភិវឌ្ឍន៍ទាក់ទងនឹង សេដ្ឋកិច្ច សង្គម វប្បធម៌ និង បច្ចេកវិជ្ជា។

ដោយទទួលស្គាល់ នូវឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លានៃការអភិវឌ្ឍន៍និងដើម្បីឱ្យមានគោលដៅតែមួយ ចំពោះព័ត៌មាននិងទំនាក់ទំនងបច្ចេកវិជ្ជាចំពោះការផលិតនិងការប្រើប្រាស់ ការសម្តែងសោតទស្សន៍។

ដោយទទួលស្គាល់ នូវតម្រូវការដើម្បីរក្សាឱ្យមានគុណភាពរវាងសិទ្ធិអ្នកសម្តែងចំពោះការសម្តែងសោតទស្សន៍របស់ខ្លួន និងផលប្រយោជន៍សាធារណៈជនភាគច្រើន ជាពិសេសចំពោះការអប់រំ ការស្រាវជ្រាវ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន។

ដោយទទួលស្គាល់ថា សន្ធិសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកស្តីពីការសម្តែងនិងហ្វូណូក្រាមដែលបានធ្វើនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ចុះថ្ងៃទី២០ខែធ្នូឆ្នាំ១៩៩៦មិនបានពង្រីកកិច្ចការពារដល់អ្នកសម្តែង ចំពោះការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍របស់ខ្លួន។

ដោយយោងតាម ដំណោះស្រាយទាក់ទងនឹងការសម្តែងសោតទស្សន៍ដែលបានអនុម័តដោយសន្និសីទកាទូត ស្តីពីបញ្ហាសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនិងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែលមួយចំនួនចុះ ថ្ងៃទី២០ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦

បានយល់ព្រមដូចខាងក្រោម:

មាត្រា១

ទំនាក់ទំនងជាមួយអនុសញ្ញានិងសន្ធិសញ្ញាផ្សេងទៀត

(១) សន្ធិសញ្ញានេះមិនត្រូវចែងផ្ទុយពីកាតព្វកិច្ចដែលមានស្រាប់ ដែលភាគីហត្ថលេខីទាំងឡាយមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក តាមសន្ធិសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកស្តីពីការសម្តែងនិងហ្វូណូក្រាម ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារអ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាមនិងអង្គភាពទូរទស្សន៍ ដែលបានធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូមចុះថ្ងៃទី២៦ ខែតុលាឆ្នាំ១៩៦១។

(២) កិច្ចការពារដែលផ្តល់ឱ្យតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវរក្សាដដែលនិងមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈឡើយ។ ដូច្នេះបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះមិនអាចត្រូវបកស្រាយ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិច្ចការពារនេះទេ។

(៣) សន្ធិសញ្ញានេះមិនត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយសន្ធិសញ្ញាណាមួយផ្សេងពីសន្ធិសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកស្តីពីការសម្តែងនិងហ្វូណូក្រាម ឬក៏មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចដែលមានក្នុងសន្ធិសញ្ញាផ្សេងទៀតឡើយ^{១,២}។

មាត្រា២

និយមន័យ

ក្នុងគោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ:

^១ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា១: ត្រូវយល់ថាសន្ធិសញ្ញានេះមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចណាមួយតាមសន្ធិសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកស្តីពីការសម្តែងនិងហ្វូណូក្រាម(WPPT) ឬការបកស្រាយរបស់សន្ធិសញ្ញានេះ ហើយត្រូវយល់បន្តទៀតថាខណ្ឌ(៣)មិនបង្កើតឱ្យមានកាតព្វកិច្ចណាមួយចំពោះភាគីហត្ថលេខីនៃសន្ធិសញ្ញានេះដើម្បីផ្តល់សច្ចាប័ន ឬចូលជាសមាជិកនៃសន្ធិសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកស្តីពីការសម្តែងនិងហ្វូណូក្រាម ឬអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

^២ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា១(៣): ត្រូវយល់ថាភាគីហត្ថលេខីដែលជាសមាជិកនៃអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក(WTO) ទទួលស្គាល់នូវគោលការណ៍និងគោលដៅទាំងអស់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីទិដ្ឋភាពពាណិជ្ជកម្មទាក់ទងនឹងកម្មសិទ្ធិបញ្ញា ហើយយល់ថាសន្ធិសញ្ញានេះមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីទិដ្ឋភាពពាណិជ្ជកម្មទាក់ទងនឹងកម្មសិទ្ធិបញ្ញា(កិច្ចព្រមព្រៀងTRIPS) និងយល់ថាសន្ធិសញ្ញានេះមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងTRIPSដោយរាប់បញ្ចូល ប៉ុន្តែមិនកម្រិតចំពោះបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយទាក់ទងនឹងការអនុវត្តផ្ទុយនឹងការប្រកួតប្រជែង។

(ក) “អ្នកសម្តែង” ជាសិល្បៈករ អ្នកចម្រៀង តន្ត្រីករ អ្នករាំ និងបុគ្គលផ្សេងទៀតដែល ដើរតួ ច្រៀង សូត្រ ថ្លែងជំទាស់ សម្តែងតួ បកស្រាយ ឬសម្តែងស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬ សិល្បៈផ្សេងទៀត ឬសម្តែងការបង្ហាញរាំប្រពៃណី^៣។

(ខ) “ការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍” មានន័យថាជាការបញ្ចូលរូបភាពមានចលនា ទោះ បីមានឬគ្មានសម្លេងឬនិមិត្តសញ្ញានៃសម្លេងក៏ដោយ ដែលអាចត្រូវបានទទួល ត្រូវផលិត ឡើងវិញឬត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាមរយៈឧបករណ៍ណាមួយ^៤

(គ) “ទូរទស្សន៍” ជាការផ្សាយតាមមធ្យោបាយឥតខ្សែដើម្បីឱ្យសាធារណៈជនទទួលបាន នូវសម្លេង ឬរូបភាព ឬរូបភាពនិងសម្លេង ឬនិមិត្តសញ្ញានៃសម្លេងឬរូបភាព។ ការផ្សាយ តាមផ្កាយរណបក៏ជា“ទូរទស្សន៍”ផងដែរ ការផ្សាយតាមសញ្ញាលេខកូដជា“ទូរទស្សន៍”នៅ ពេលដែលមធ្យោបាយនៃការដោះលេខកូដ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសាធារណៈជនដោយអង្គការ ទូរទស្សន៍ ឬដោយមានការយល់ព្រមពីអង្គការនេះ។

(ឃ) “ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ”នៃការសម្តែងមានន័យថា ជាការផ្សាយទៅសាធារ- ណៈជនតាមមធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយណាមួយនៃការសម្តែងដែលមិនបានថតបញ្ចូល ឬការ សម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ក្រៅពីការផ្សាយតាមទូរ- ទស្សន៍។ ក្នុងបំណងនៃមាត្រា១១“ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ” ត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងការ បង្កើតការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ដែលអាចធ្វើឱ្យ សាធារណៈស្តាប់ឮបាន ឬមើលឃើញបាន ឬស្តាប់ឮនិងមើលឃើញបាន។

មាត្រា ៣

អ្នកទទួលផលពីកិច្ចការពារ

(១) ភាគីហត្ថលេខី ត្រូវផ្តល់កិច្ចការពារដែលមានចែងតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ចំពោះអ្នក- សម្តែង ដែលជាពលរដ្ឋនៃភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀត។

(២) ក្នុងបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ អ្នកសម្តែងដែលមិនមែនជាពលរដ្ឋនៃភាគីហត្ថលេខី ប៉ុន្តែមានលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេសមួយដែលជាភាគីហត្ថលេខី ត្រូវចាត់ទុកដូច ជាពលរដ្ឋនៃភាគីហត្ថលេខីដែរ។

^៣ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា២(ក): ត្រូវយល់ថានិយមន័យពាក្យ“អ្នកសម្តែង” រួមបញ្ចូល ទាំងជនដែលធ្វើការសម្តែងស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈដែលបានបង្កើតឡើងឬ ថតបញ្ចូលលើកដំបូងក្នុងពេល សម្តែង។

^៤ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា២(ខ): តាមន័យនេះបញ្ជាក់ថានិយមន័យពាក្យ “ការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍” ដែលមានក្នុងមាត្រា២(ខ)មិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់មាត្រា២(គ)នៃសន្ធិសញ្ញាWPPTឡើយ។

មាត្រា ៤
ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិ

(១) ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ឱ្យពលរដ្ឋនៃភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀត នូវប្រព្រឹត្តកម្មដែលភាគីហត្ថលេខីបានផ្តល់ចំពោះ ពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ដែលបានផ្តល់ឱ្យជាក់លាក់តាមសន្ធិសញ្ញានេះ និងចំពោះសិទ្ធិទទួលបានលាភការសមរម្យដែលមានចែងតាមមាត្រា១១នៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

(២) ភាគីហត្ថលេខីមួយមានសិទ្ធិកម្រិតវិសាលភាពនិងរយៈពេលនៃកិច្ចការពារ ដែលផ្តល់ឱ្យពលរដ្ឋនៃភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀតតាមកថាខណ្ឌ(១) ចំពោះសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ឱ្យតាមមាត្រា១១(១)និងមាត្រា១១(២)នៃសន្ធិសញ្ញានេះ ទាក់ទងនឹងសិទ្ធិទាំងឡាយដែលពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនទទួលបានក្នុងភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ។

(៣) កាតព្វកិច្ចដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១) មិនអនុវត្តចំពោះភាគីហត្ថលេខីមួយនៅពេលដែលភាគីហត្ថលេខីមួយផ្សេងទៀតបានប្រើប្រាស់ខ្សែស៊ីស្ទិម ដែលមាត្រា១១(៣) នៃសន្ធិសញ្ញានេះបានអនុញ្ញាត ហើយក៏មិនអនុវត្តចំពោះភាគីហត្ថលេខីណាមួយដែលបានធ្វើខ្សែស៊ីស្ទិមនេះ។

មាត្រា ៥
សិទ្ធិសីលធម៌

(១) ដោយឯករាជ្យពីសិទ្ធិបេតិកភណ្ឌរបស់អ្នកសម្តែង និងទោះបីបន្ទាប់ពីការផ្ទេរសិទ្ធិទាំងនេះក៏ដោយ ចំពោះការសម្តែងផ្ទាល់ឬការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ អ្នកសម្តែងត្រូវមានសិទ្ធិ៖

- (i) ទាមទារឱ្យមានការទទួលស្គាល់ឈ្មោះជា អ្នកសម្តែងចំពោះការសម្តែងរបស់ខ្លួនលើកលែងតែវិធីប្រើប្រាស់នៃការសម្តែងនោះមិនតម្រូវឱ្យដាក់ឈ្មោះ និង
- (ii) ជំទាស់នូវរាល់ការបំផ្លើស ការកាត់តខ្លឹមសារ ឬការកែប្រែខ្លឹមសារ នៃការសម្តែងជាហេតុធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះអ្នកសម្តែង ដោយគិតទៅលើលក្ខណៈនៃការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍។

(២) សិទ្ធិដែលបានផ្តល់ឱ្យអ្នកសម្តែងតាមកថាខណ្ឌ(១) បន្ទាប់ពីមរណៈភាពរបស់អ្នកសម្តែងត្រូវរក្សាទុកយ៉ាងហោចណាស់ត្រឹមពេលផុតកំណត់សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌ ហើយសិទ្ធិនេះនឹងត្រូវបានអនុវត្តដោយ បុគ្គលឬស្ថាប័នដែលបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់របស់ភាគីហត្ថលេខីដែលត្រូវបានអះអាងឱ្យការពារ។ ប៉ុន្តែនៅពេលផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិកនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីហត្ថលេខីដែលច្បាប់របស់ខ្លួនមិនចែងអំពីកិច្ចការពារសិទ្ធិទាំង

ឡាយបន្ទាប់ពីមរណៈភាពរបស់អ្នកសម្តែង តាមកថាខណ្ឌខាងលើអាចចែងថាសិទ្ធិមួយ ចំនួន លែងត្រូវរក្សាទុកបន្ទាប់ពីមរណៈភាពរបស់អ្នកសម្តែង។

(៣) មធ្យោបាយជួសជុលការខូចខាតដើម្បីរក្សាសិទ្ធិតាមមាត្រានេះ ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយ ច្បាប់នៃភាគីហត្ថលេខីដែលត្រូវបានអះអាងឱ្យការពារ^៥។

មាត្រា ៦

សិទ្ធិបេតិកភណ្ឌរបស់អ្នកសម្តែងចំពោះការសម្តែងដែលមិនបានថតបញ្ចូល

អ្នកសម្តែងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាតចំពោះការសម្តែងរបស់ខ្លួន៖

- (i) ការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៃការសម្តែង ដែល មិនទាន់បានថតបញ្ចូល លើកលែងតែការសម្តែងនេះជាការសម្តែងដែលបាន ផ្សាយតាមទូរទស្សន៍រួចហើយ និង
- (ii) ការថតបញ្ចូលនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនដែលមិនទាន់បានថតបញ្ចូល។

មាត្រា ៧

សិទ្ធិផលិតឡើងវិញ

អ្នកសម្តែងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត ដោយផ្ទាល់ឬមិនផ្ទាល់ក្នុងការ ផលិតឡើងវិញនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួន ដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ តាមរបៀបឬទម្រង់ណាមួយក៏ដោយ^៦។

^៥ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា៥៖ ក្នុងគោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះនិងមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ ដល់សន្ធិសញ្ញាណាមួយផ្សេងទៀត ដោយពិចារណាដល់លក្ខណៈនៃការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ការផលិតនិងការចែក ចាយ ត្រូវយល់ថា ការកែប្រែខ្លឹមសារនៃការសម្តែងដែលមានក្នុងពេលធ្វើអាជីវកម្មជាប្រក្រតីនៃការសម្តែង ដូចជាការបោះ ពុម្ពផ្សាយ ការបញ្ចូល ការបញ្ចូលសម្លេង ឬការរៀបចំអត្ថបទ ក្នុងសារព័ត៌មានឬការរៀបចំដែលមានស្រាប់ឬថ្មី និងដែល មានក្នុងពេលប្រើប្រាស់ដែលមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង ការកែប្រែខ្លឹមសារនេះ នឹងមិនត្រូវជាការកែប្រែខ្លឹមសារ តាមអត្ថន័យនៃមាត្រា៥(១)(iii)ឡើយ។ សិទ្ធិទាំងឡាយដែលមានក្នុងមាត្រា៥(១)(ii) តាមកម្មវត្ថុទាក់ទងតែនឹងការផ្លាស់ប្តូរ ដែលជាកម្មវត្ថុដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់កេរ្តិ៍ឈ្មោះអ្នកសម្តែង។ ក៏ត្រូវយល់ផងដែរថាត្រឹមតែការប្រើប្រាស់នូវ បច្ចេកវិជ្ជា ឬសារព័ត៌មានថ្មី ឬមានការផ្លាស់ប្តូរ គឺមិនមែនជាការកែប្រែខ្លឹមសារតាមអត្ថន័យនៃមាត្រា៥(១)(iii)ឡើយ។

^៦ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា៧៖ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧ សិទ្ធិផលិតឡើងវិញនិង ការ លើកលែងដែលអនុញ្ញាតតាមមាត្រា១៣ត្រូវអនុវត្តទាំងស្រុងក្នុងបរិបទឌីជីថល ជាពិសេសចំពោះការប្រើប្រាស់ការសម្តែង ក្នុងទម្រង់ឌីជីថល។ ត្រូវយល់ថាការរក្សាទុកការសម្តែងដែលបានការពារក្នុងទម្រង់ឌីជីថលតាមមធ្យោបាយអេឡិចត្រូ- និចណាមួយ ជាការផលិតឡើងវិញតាមអត្ថន័យនៃមាត្រានេះ។

មាត្រា ៨
សិទ្ធិចែកចាយ

(១) អ្នកសម្តែងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត ឱ្យដាក់ផ្សាយជាសាធារណៈនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួន ដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ច្បាប់ដើមនិងចម្លងតាមរយៈការលក់ឬការផ្ទេរសិទ្ធិផ្សេងទៀត។

(២) សន្និសីទនេះមិនត្រូវចែងប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពរបស់ភាគីហត្ថលេខី ក្នុងការកំណត់លក្ខខណ្ឌ ប្រសិនបើមាន ក្នុងការអនុវត្តការអស់សិទ្ធិនៃកថាខណ្ឌ(១) បន្ទាប់ពីការលក់លើកដំបូងឬការផ្ទេរសិទ្ធិនៃការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូល ជាច្បាប់ដើមឬចម្លងផ្សេងទៀតដោយមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង^៧។

មាត្រា ៩
សិទ្ធិជួល

(១) អ្នកសម្តែងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត ចំពោះការជួលលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ជាសាធារណៈនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ច្បាប់ដើមនិងចម្លងដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិនៃភាគីហត្ថលេខី ទោះបីបន្ទាប់ពីមានការចែកចាយដោយអ្នកសម្តែងឬមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែងក៏ដោយ។

(២) ភាគីហត្ថលេខីអាចរួចផុតពីកាតព្វកិច្ចនៃកថាខណ្ឌ(១) លុះត្រាតែការជួលលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មនាំឱ្យរីកដុះដាលនូវការចម្លងនៃការថតបញ្ចូល ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការផលិតឡើងវិញរបស់អ្នកសម្តែង^៨។

មាត្រា ១០
សិទ្ធិដាក់ផ្សាយការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូល

អ្នកសម្តែងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត ឱ្យដាក់ផ្សាយជាសាធារណៈនូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ តាមមធ្យោបាយមានខ្សែឬឥតខ្សែ តាមរបៀបដែលជនណាម្នាក់អាចទទួលបានស្នាដៃទាំងនេះពីកន្លែង និងពេលវេលាដែលជ្រើសរើសដោយជននេះ។

^៧ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទិននឹងមាត្រា ៨ និង ៩: ដូចដែលបានប្រើក្នុងមាត្រាទាំងនេះ ពាក្យ“ច្បាប់ដើមនិងចម្លង” ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិចែកចាយនិងសិទ្ធិជួលតាមមាត្រាខាងលើ ជាការយោងដោយឡែកដល់ច្បាប់ចម្លងដែលបានបញ្ចូលដែលអាចដាក់ឱ្យចរាចរជាវត្ថុបិយ។

^៨ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទិននឹងមាត្រា ៨ និង ៩: ដូចដែលបានប្រើក្នុងមាត្រាទាំងនេះ ពាក្យ“ច្បាប់ដើមនិងចម្លង” ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិចែកចាយនិងសិទ្ធិជួលតាមមាត្រាខាងលើ ជាការយោងដោយឡែកដល់ច្បាប់ចម្លងដែលបានបញ្ចូលដែលអាចដាក់ឱ្យចរាចរជាវត្ថុបិយ។

មាត្រា ១១

សិទ្ធិផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ និង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ

(១) អ្នកសម្តែងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត ឱ្យផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ និង ផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ នូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍។

(២) ជំនួសឱ្យសិទ្ធិក្នុងការអនុញ្ញាតដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១) ភាគីហត្ថលេខីអាចប្រកាសក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង ដែលតម្កល់ជូនអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកថា ខ្លួននឹងបង្កើតសិទ្ធិទទួលបានលាភការសមរម្យចំពោះការប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ឬប្រយោល នៃការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ដើម្បីផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ឬការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។ ភាគីហត្ថលេខីក៏អាចប្រកាសថា នឹងកំណត់លក្ខខណ្ឌក្នុងច្បាប់របស់ខ្លួនដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិទទួលបានលាភការសមរម្យ។

(៣) ភាគីហត្ថលេខីណាមួយ អាចប្រកាសថាខ្លួននឹងអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ(១) ឬ(២) តែចំពោះការប្រើប្រាស់មួយចំនួន ឬប្រកាសថាខ្លួននឹងកម្រិតការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះតាមរបៀបផ្សេងទៀត ឬប្រកាសថាខ្លួននឹងមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ(១) និង(២)នេះតែម្តង។

មាត្រា ១២

ការផ្ទេរសិទ្ធិ

(១) ក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលអ្នកសម្តែងបានយល់ព្រមឱ្យមានការថតបញ្ចូលការសម្តែងរបស់ខ្លួនក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ភាគីហត្ថលេខីអាចចែងថាសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការអនុញ្ញាត ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៧ដល់មាត្រា១១នៃសន្ធិសញ្ញានេះ អាចត្រូវក្លាយជាកម្មសិទ្ធិឬអនុវត្តដោយ ឬផ្ទេរទៅឱ្យផលិតករនៃការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍នេះ លើកលែងតែមានកិច្ចសន្យាចែងផ្ទុយរវាងអ្នកសម្តែងនិងផលិតករនៃការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ជាតិ។

(២) ចំពោះការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ដែលបានផលិតឡើងតាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ភាគីហត្ថលេខីអាចតម្រូវថា ការយល់ព្រមឬកិច្ចសន្យាខាងលើត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយភាគីទាំងពីរនៃកិច្ចសន្យា ឬដោយអ្នកតំណាងរបស់ភាគីដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ។

(៣) ដោយឯករាជ្យពីការផ្ទេរសិទ្ធិផ្តាច់មុខដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ច្បាប់ជាតិឬឯកត្តបុគ្គល សមូហភាព ឬកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងទៀតអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកសម្តែងនូវសិទ្ធិទទួល

បានលាភការបូកប្រៃសមរម្យ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ការសម្តែង ដូចមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញា នេះរួមមានមាត្រា១០និងមាត្រា១១។

មាត្រា១៣

ការកម្រិតនិងការលើកលែង

(១) ក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ភាគីហត្ថលេខីអាចចែងការកម្រិតឬការលើកលែងដូចគ្នា ចំពោះកិច្ចការពារអ្នកសម្តែង ដែលប្រទេសទាំងនេះបានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួនទាក់ ទងនឹងកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ។

(២) ភាគីហត្ថលេខីត្រូវកំណត់ការកម្រិតឬការលើកលែងសិទ្ធិណាមួយ ដែលបានចែង ក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះចំពោះករណីពិសេសមួយចំនួន ដែលមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អាជីវកម្មជា ប្រក្រតីនៃការសម្តែង និងមិនធ្វើឱ្យខូចខាតដោយមិនសមហេតុផលទៅលើផលប្រយោជន៍ ស្របច្បាប់របស់អ្នកសម្តែង^៩។

មាត្រា១៤

រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ

រយៈពេលនៃកិច្ចការពារដែលបានផ្តល់ឱ្យអ្នកសម្តែង តាមសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវមាន យ៉ាងហោចណាស់៥០(ហាសិប)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំដែលការសម្តែងបានថតបញ្ចូល។

មាត្រា១៥

កាតព្វកិច្ចចំពោះវិធានការបច្ចេកវិជ្ជា

ភាគីហត្ថលេខីត្រូវផ្តល់កិច្ចការពារស្របច្បាប់សមរម្យ និងវិធានការដោះស្រាយស្រប ច្បាប់ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ទល់នឹងការបង្រៀងវិធានបច្ចេកវិជ្ជាដែលមានប្រសិទ្ធិភាពហើយ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយអ្នកសម្តែង ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនតាមសន្ធិ- សញ្ញានេះ និងដែលកម្រិតសកម្មភាពមួយចំនួនចំពោះការសម្តែងរបស់ខ្លួន ដែលអ្នក- សម្តែងមិនអនុញ្ញាតឬច្បាប់មិនអនុញ្ញាត^{១០,១១}។

^៩ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា១៣៖ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា ១០(ស្តីពីការកម្រិតនិងការលើកលែង) នៃសន្ធិសញ្ញាអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ(WCT)ត្រូវអនុវត្ត ដូចគ្នាផងដែរចំពោះមាត្រា១៣(ស្តីពីការកម្រិតនិងការលើកលែង)នៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

^{១០} សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា១៥ដែលទាក់ទងនឹងមាត្រា១៣៖ ត្រូវយល់ថាគ្មានមាត្រា ណាមួយរវាងភាគីហត្ថលេខីមិនឱ្យអនុវត្តវិធានការចាំបាច់និងមានប្រសិទ្ធិភាពដើម្បីធានាថា អ្នកទទួលបានផលអាចទទួល បានការកម្រិតនិងការលើកលែងដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ភាគីហត្ថលេខីនេះ ស្របតាមមាត្រា១៣ នៅពេលដែល វិធានការបច្ចេកវិជ្ជាត្រូវបានអនុវត្តចំពោះការសម្តែងសោតទស្សន៍ ហើយអ្នកទទួលបានផលមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ចំពោះការ សម្តែងនេះ ក្នុងកាលៈទេសៈនានាដូចជានៅពេលដែលម្ចាស់សិទ្ធិមិនបានចាត់វិធានការសមរម្យនិងមានប្រសិទ្ធិភាពទាក់ ទងនឹងការសម្តែងដើម្បីឱ្យអ្នកទទួលបានផលទទួលបានការកម្រិតនិងលើកលែងតាមច្បាប់ជាតិរបស់ភាគីហត្ថលេខី។

មាត្រា ១៦

កាតព្វកិច្ចចំពោះសិទ្ធិគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន

(១) ភាគីហត្ថលេខីត្រូវផ្តល់នូវវិធានការដោះស្រាយសមរម្យ និងមានប្រសិទ្ធិភាពស្របច្បាប់ទល់នឹងបុគ្គលណាមួយដោយចេតនាដែលបានប្រព្រឹត្តនូវសកម្មភាពណាមួយ ដូចខាងក្រោមដោយបានដឹង ឬចំពោះសំណងរដ្ឋប្បវេណីមានមូលហេតុសមរម្យថាដឹង ថាអំពើនេះនឹងធ្វើឱ្យ ជម្រុញ ជួយសម្រួលឬលាក់បាំង ចំពោះការរំលោភសិទ្ធិណាមួយដែលមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ ៖

- (i) ដើម្បីដកចេញ ឬកែប្រែនូវព័ត៌មានស្តីពីការគ្រប់គ្រងសិទ្ធិតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិកណាមួយដោយគ្មានការអនុញ្ញាត
- (ii) ដើម្បីចែកចាយ នាំចូលដើម្បីចែកចាយ ផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ផ្សព្វផ្សាយឬដាក់ជូនជាសាធារណៈដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនូវការសម្តែង ឬច្បាប់ចម្លងនៃការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍ ដោយដឹងថាព័ត៌មានស្តីពីការគ្រប់គ្រងសិទ្ធិតាមទម្រង់អេឡិចត្រូនិកត្រូវបានគេលុបចោលឬកែប្រែរួចហើយ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត។

(២) ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ “សិទ្ធិគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន” មានន័យថា ជាព័ត៌មានដែលផ្តល់អត្តសញ្ញាណចំពោះអ្នកសម្តែង ការសម្តែងរបស់អ្នកសម្តែង ឬម្ចាស់សិទ្ធិណាមួយនៃការសម្តែង ឬជាព័ត៌មានអំពីរយៈពេលនិងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ការសម្តែង និងលេខឬលេខកូដដែលចែងឱ្យដឹងនូវព័ត៌មានទាំងនោះ នៅពេលដែលធាតុនៃព័ត៌មានទាំងនេះភ្ជាប់នឹងការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងការថតបញ្ចូលសោតទស្សន៍^{១៦}។

ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់កិច្ចការពារស្របច្បាប់នៃស្នាដៃសោតទស្សន៍ ដែលមានការថតបញ្ចូលការសម្តែងត្រូវយល់បន្ថែមទៀតថាកាតព្វកិច្ចតាមមាត្រា ១៥ មិនត្រូវបានអនុវត្តចំពោះការសម្តែងដែលមិនបានកិច្ចការពារឬលែងត្រូវបានការពារតាមច្បាប់ជាតិដែលផ្តល់អាស្រ័យចំពោះសន្ធិសញ្ញានេះ។

^{១៥} សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា ១៥៖ ពាក្យវិធានការបច្ចេកវិទ្យាប្រើប្រាស់ដោយអ្នកសម្តែង” ដូចករណីដែលទាក់ទងនឹងសន្ធិសញ្ញា WPPT គួរបកស្រាយឱ្យទូលាយ ដោយយោងផងដែរដល់ជនណាដែលធ្វើក្នុងនាមអ្នកសម្តែងរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកតំណាង អ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណឬអ្នកទទួលសិទ្ធិដូចជា ផលិតករ អ្នកផ្តល់សេវា និងបុគ្គលទាំងឡាយដែលបានចូលរួមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយឬការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ដោយប្រើប្រាស់ការសម្តែងដែលមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ។

^{១៦} សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា ១៦៖ សេចក្តីអះអាងដែលបានព្រមព្រៀងទាក់ទងនឹងមាត្រា ១២ (ស្តីពីកាតព្វកិច្ចចំពោះសិទ្ធិគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន) នៃសន្ធិសញ្ញា WCT ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរចំពោះមាត្រា ១៦ (ស្តីពីកាតព្វកិច្ចចំពោះសិទ្ធិគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន) នៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

មាត្រា ១៧

លក្ខខណ្ឌទម្រង់

ការទទួលបានសិទ្ធិនិងការអនុវត្តសិទ្ធិ ដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃលក្ខខណ្ឌទម្រង់ណាមួយឡើយ។

មាត្រា ១៨

ខណ្ឌសិទ្ធិនិងសេចក្តីជូនដំណឹង

(១) លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១(៣) សន្ធិសញ្ញានេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានខណ្ឌសិទ្ធិទេ។

(២) សេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយតាមមាត្រា ១១(២) ឬ ១៩(២) អាចត្រូវបានធ្វើក្នុងលិខិតតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬចូលជាសមាជិក ហើយកាលបរិច្ឆេទសុពលភាពនៃសេចក្តីជូនដំណឹងត្រូវដូចគ្នានឹងកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ ចំពោះភាគីហត្ថលេខីដែលបានជូនដំណឹង។ សេចក្តីជូនដំណឹងនេះក៏អាចត្រូវបានធ្វើនាពេលបន្ទាប់ក៏បាន ហើយក្នុងករណីនេះសេចក្តីជូនដំណឹងត្រូវមានអានុភាព ៣(បី)ខែបន្ទាប់ពីអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ឬតាមកាលបរិច្ឆេទក្រោយទៀតដែលបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង។

មាត្រា ១៩

ការអនុវត្តក្នុងពេលវេលា

(១) ភាគីហត្ថលេខីត្រូវផ្តល់កិច្ចការពារដែលផ្តល់ឱ្យតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ចំពោះការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលដែលមាន ស្របពេលដែលការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ និងចំពោះការសម្តែងទាំងអស់ដែលបានបង្កើតឡើងបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះសម្រាប់ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗ។

(២) ដោយមិនគិតដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ(១) ភាគីហត្ថលេខីអាចប្រកាសក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង ដែលតម្កល់ជូនអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក ថាខ្លួននឹងមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៧ ដល់មាត្រា ១១ នៃសន្ធិសញ្ញានេះឬ មាត្រាណាមួយក្នុងចំណោមមាត្រាទាំងនេះ ចំពោះការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលដែលមានស្របពេលដែលការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះសម្រាប់ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗ។ ចំពោះភាគីហត្ថលេខីនេះ ភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀតអាចកម្រិតការអនុវត្តមាត្រាខាងលើចំពោះការសម្តែងដែលបានបង្កើតឡើងបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ សម្រាប់ភាគីហត្ថលេខីផ្សេងទៀតនេះ។

(៣) កិច្ចការពារដែលបានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សកម្មភាពណាមួយដែលបានប្រព្រឹត្តចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានចុះហត្ថលេខា ឬសិទ្ធិដែលទទួលបានមុនការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ សម្រាប់ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗ។

(៤) មុនការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញានេះ ក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ភាគីហត្ថលេខីទាំងឡាយអាចបង្កើតអន្តរប្បញ្ញត្តិ ចំពោះបុគ្គលណាដែលបានធ្វើសកម្មភាពស្របច្បាប់ក្នុងការសម្តែង ចំពោះការសម្តែងដូចគ្នានេះអាចបំពេញសកម្មភាពនានាក្នុងក្របខណ្ឌនៃសិទ្ធិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥និងមាត្រា៧ដល់មាត្រា១១បន្ទាប់ពីសន្ធិសញ្ញានេះចូលជាធរមាន ចំពោះភាគីហត្ថលេខីរៀងៗខ្លួន។

មាត្រា២០

បទប្បញ្ញត្តិចំពោះការអនុវត្តសិទ្ធិ

(១) អនុលោមតាមប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ខ្លួន ភាគីហត្ថលេខីសន្យានឹងអនុម័តវិធានការ នានាដែលចាំបាច់ដើម្បីធានាការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ។

(២) ភាគីហត្ថលេខីត្រូវធានាឱ្យមាននីតិវិធីអនុវត្តក្នុងច្បាប់របស់ខ្លួន ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យមានបណ្តឹងទល់នឹងសកម្មភាពណាមួយនៃការរំលោភសិទ្ធិ ដែលមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះរួមទាំងវិធានការដោះស្រាយបន្ទាន់ដើម្បីរារាំងការរំលោភសិទ្ធិ និងវិធានការដោះស្រាយនានាដែលធ្វើឱ្យរាងចាលចំពោះការរំលោភសិទ្ធិក្រោយៗទៀត។

មាត្រា២១

សន្និបាត

- (១) (ក) ភាគីហត្ថលេខីត្រូវមានសន្និបាតមួយ។
- (ខ) ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗត្រូវតំណាងក្នុងសន្និបាតដោយប្រតិភូមួយរូប ដែលអាចអមដោយប្រតិភូស្តីទី ទីប្រឹក្សា និងអ្នកជំនាញការមួយចំនួន។
- (គ) ការចំណាយរបស់គណៈប្រតិភូនីមួយៗជាបន្ទុករបស់ភាគីហត្ថលេខី ដែលតែងតាំងគណៈប្រតិភូនេះ។ សន្និបាតអាចស្នើរសុំទៅអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ហាពិភពលោក ដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុជួយសម្រួលការចូលរួមរបស់គណៈប្រតិភូនៃភាគីហត្ថលេខី ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ដោយអនុលោមតាម ការអនុវត្តពីមុនរបស់មហាសន្និបាតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬជាប្រទេសដែលឈានទៅរកសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ។

(២) (ក) សន្និបាតត្រូវពិភាក្សារាល់បញ្ហាទាំងអស់ដែលទាក់ទងនឹង ការរក្សាការអភិវឌ្ឍន៍សន្ធិសញ្ញានេះ ការអនុវត្តនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

(ខ) សន្និបាតត្រូវបំពេញការងារដែលមានចែងក្នុងមាត្រា២៣(២) ទាក់ទងនឹងការទទួលយកអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនដើម្បីក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

(គ) សន្និបាតត្រូវសម្រេចកោះប្រជុំសន្និសីទកាត់ទុកសម្រាប់ធ្វើការកែប្រែ សន្ធិសញ្ញានេះ និងផ្តល់ការណែនាំចាំបាច់ ជូនអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកដើម្បីរៀបចំសន្និសីទកាត់ទុកនេះ។

(៣)(ក) ភាគីហត្ថលេខីនីមួយៗដែលជារដ្ឋ មានសម្លេងឆ្នោតមួយ ហើយអាចបោះឆ្នោតក្នុងនាមខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។

(ខ) ភាគីហត្ថលេខីដែលជាអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអាចចូលរួមបោះឆ្នោត ដើម្បីជំនួសរដ្ឋជាសមាជិករបស់ខ្លួនតាមចំនួនសម្លេងឆ្នោត ដែលស្មើនឹងចំនួនរដ្ឋជាសមាជិកដែលជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ។ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលនេះមិនត្រូវចូលរួមបោះឆ្នោតឡើយប្រសិនបើរដ្ឋសមាជិកណាមួយបានអនុវត្តសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួន។ ប្រសិនបើរដ្ឋជាសមាជិកណាមួយមិនបានអនុវត្តសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួន នោះអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលនេះត្រូវចូលរួមបោះឆ្នោតបាន។

(៤) សន្និបាតត្រូវប្រជុំតាមការកោះប្រជុំ របស់អគ្គនាយកហើយបើគ្មានកាលៈទេសៈពិសេសត្រូវប្រជុំតាមពេលនិងទីកន្លែង ដូចនឹងមហាសន្និបាតរបស់អង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក ។

(៥) សន្និបាតត្រូវព្យាយាមសម្រេចសេចក្តីជាឯកច័ន្ទ និងត្រូវអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន រួមទាំងការកោះប្រជុំវិសាមញ្ញ លក្ខខណ្ឌកូរ៉េម ហើយលើកលែងតែបទបញ្ញត្តិសន្ធិសញ្ញានេះចែងផ្ទុយ សម្លេងភាគច្រើនដែលត្រូវការសម្រាប់សេចក្តីសម្រេចមួយចំនួន ។

មាត្រា ២២

ការិយាល័យអន្តរជាតិ

ការិយាល័យអន្តរជាតិរបស់អង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក ត្រូវបំពេញការងាររដ្ឋបាលទាក់ទងនឹងសន្ធិសញ្ញានេះ។

មាត្រា ២៣

លក្ខខណ្ឌដើម្បីក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញា

(១) រដ្ឋជាសមាជិកណាមួយរបស់អង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក អាចក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

(២) សន្និបាតអាចសម្រេចទទួលអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលណាមួយ ដើម្បីក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ដែលបានប្រកាសថាខ្លួនមានសមត្ថកិច្ច ហើយមានច្បាប់ផ្ទាល់ខ្លួនដែលចង់ភ្ជាប់រដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់ ចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ

ហើយដែលបានប្រកាសថាខ្លួនត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវតាមវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ដើម្បី ក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ។

(៣) សហភាពអឺរ៉ុប ដែលបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមកថាខណ្ឌខាងលើក្នុងសន្ធិសញ្ញាសិទ្ធិ ការទូតដែលបានអនុម័តសន្ធិសញ្ញានេះអាចក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះបាន។

មាត្រា ២៤

សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចតាមសន្ធិសញ្ញា

លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិជាក់លាក់ណាមួយដែលផ្ទុយនឹងសន្ធិសញ្ញានេះ ភាគីហត្ថ- លេខីនីមួយៗត្រូវទទួលបានសិទ្ធិទាំងអស់ ហើយត្រូវសន្មត់ថាទទួលយករាល់កាតព្វកិច្ច ទាំងអស់ក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះផងដែរ។

មាត្រា ២៥

ការចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញា

សន្ធិសញ្ញានេះនៅតែបើកចំហសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខា នៅទីស្នាក់ការអង្គការកម្ម សិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក ដោយភាគីណាមួយដែលបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌក្នុងរយៈពេល១ (មួយ)ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការទទួលយកសន្ធិសញ្ញា។

មាត្រា ២៦

ការចូលជាធរមាននៃសន្ធិសញ្ញា

សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីមានការតម្កល់លិខិត តុបករណ៍នៃ ការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក របស់ភាគីដែលបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌ ចំនួន៣០(សាមសិប) ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣ ។

មាត្រា ២៧

កាលបរិច្ឆេទសុពលភាពដើម្បីក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញា

- សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវចងក្លាប់៖
- (i) ភាគីដែលបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌចំនួន៣០(សាមសិប) ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៦ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលសន្ធិសញ្ញានេះចូលជាធរមាន។
 - (ii) ភាគីដែលបំពេញគ្រប់លក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣ គិតចាប់ ពីការផុតរយៈពេល៣(បី)ខែ ដោយរាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីនោះបានតម្កល់លិខិតតុប- ករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន ជូនអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិ បញ្ញាពិភពលោក។

មាត្រា ២៨

ការប្រកាសដកខ្លួនចេញពីសន្ធិសញ្ញា

ភាគីហត្ថលេខីអាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីសន្ធិសញ្ញានេះ តាមការជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក។ ការប្រកាសដកខ្លួនចេញណាមួយត្រូវមានអានុភាពអនុវត្ត ក្នុងរយៈពេល១ឆ្នាំបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ។

មាត្រា ២៩

ភាសាក្នុងសន្ធិសញ្ញា

(១) សន្ធិសញ្ញានេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខា លើច្បាប់ដើមតែមួយគត់ជាភាសា អង់គ្លេស ភាសាអារ៉ាប់ ភាសាចិន ភាសាបារាំង ភាសារុស្ស៊ី និងភាសាអេស្ប៉ាញ។ អត្ថបទនៃភាសាទាំងនេះមានតម្លៃស្មើគ្នា។

(២) អត្ថបទផ្លូវការជាភាសាណាមួយ ក្រៅពីភាសាដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១)ត្រូវបង្កើតឡើងដោយអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក តាមការស្នើសុំរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធនិងបន្ទាប់ពីកិច្ចពិភាក្សាយោបល់ជាមួយភាគីទាំងនោះ។ ក្នុងគោលបំណងនៃកថាខណ្ឌនេះ "ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ" មានន័យថា រដ្ឋជាសមាជិកណាមួយរបស់អង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោកដែលមានភាសាផ្លូវការ ឬភាសាមួយក្នុងចំណោមភាសាផ្លូវការ ហើយសហភាពអឺរ៉ុបនិងអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលណាមួយផ្សេងទៀត ដែលអាចក្លាយជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះប្រសិនបើមានភាសាផ្លូវការណាមួយក្នុងចំណោមភាសាទាំងឡាយ។

មាត្រា ៣០

កន្លែងតម្កល់

អគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក ជាកន្លែងតម្កល់សន្ធិសញ្ញានេះ។